

ที่เรือนช่างหม้อ

บทเรียนจากเยเรมีย์ 18.1-11

In der Werkstatt des Töpfers

Zeit mit Gott, 01-17 Juni 2011

สุวรรณี บ. แปล

Copyright © องค์การสายสัมพันธ์
Kontaktkreis Saisampan e.V.
Ringofenstr. 15
44287 Dortmund
Tel.: 07 00 72 47 26 72
www.saisampan.de

ที่เรือนช่างหม้อ

การปั้นภาชนะที่เสียแล้วให้เป็นภาชนะอีกลูกหนึ่ง

“พระวณะซึ่งมาจากพระเจ้ายังเยเรมีย์ว่า จงลุกขึ้น ไปที่บ้านของช่างหม้อ เราจะให้เจ้าได้นิยายคำของเรา ที่นั่น ข้าพเจ้าจึงลงไปที่บ้านของช่างหม้อ และเขากำลังทำงานอยู่ที่แป้นเวียน และภาชนะซึ่งทำด้วยดินก็เสียอยู่ในมือของช่างหม้อ เขาจึงปั้นใหม่ให้เป็นภาชนะอีกลูกหนึ่งตามที่ช่างหม้อเห็นว่าควรทำ

แล้วพระวณะของพระเจ้ามายังข้าพเจ้าว่า ประชาอิสราเอลเอ๋ย เราจะกระทำแก่เจ้าอย่างที่ว่าช่างหม้อนี้กระทำ ไม่ได้หรือ พระเจ้าตรัสดังนี้แหละ คุณเอ็ด ประชาอิสราเอลเอ๋ย เจ้าอยู่ในมือของเราอย่างดินเหนียวอยู่ในมือของช่างหม้อ ถ้าเวลาใดก็ตามเราประกาศเกี่ยวกับประชาชาติหนึ่งหรือราชอาณาจักรหนึ่งว่า เราจะถอนและพังและทำลายมันเสีย และถ้าประชาชาตินั้น ซึ่งเราได้ลั่นวาจาไว้เกี่ยวข้องด้วย หันเสียจากความชั่วร้ายของตน เราก็จักกลับใจจากโทษซึ่งเราได้ตั้งใจจะกระทำแก่ชาตินั้นเสีย และถ้าเวลาใดก็ตาม เราได้ประกาศเกี่ยวกับประชาชาติหนึ่งหรือราชอาณาจักรหนึ่งว่า เราจะสร้างขึ้นและปลูกฝังไว้ และถ้าชาตินั้นได้กระทำชั่วในสายตาของเรา ไม่ฟังเสียงของเรา เราก็จะกลับใจจากความดี ซึ่งเราตั้งใจจะกระทำกับชาตินั้นเสีย เพราะฉะนั้น คราวนี้จงกล่าวกับคนยูดาห์และชาวเมืองเยรูซาเล็มว่า พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า คุณเอ็ด เรากำลังก่อสิ่งร้ายไว้สู้เจ้า และคิดแผนงานอย่างหนึ่งไว้สู้เจ้า ทุก ๆ คนจงกลับเสียจากทางชั่วของตน และจงซ่อมทางและการกระทำของเจ้าทั้งหลายเสีย” (เยเรมีย์ 18.1-11)

พระเจ้าทรงเป็นช่างหม้อ

พระเจ้าทรงเปรียบพระองค์เป็นช่างหม้อ ชาวอิสราเอลคือดินเหนียว เป็นการเปรียบเทียบสำหรับประชากรในสมัยพันธสัญญาเดิมเช่นเดียวกับคนในสมัยนี้ มนุษย์ยังคงคิดอยู่เสมอว่าพวกเขาสามารถปกครองตนเองได้ แต่ความจริงแล้วพวกเขาก็ยังคงเป็นดินเหนียวในพระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่ดี พวกเราทุกคนต่างรู้อยู่แก่ใจดีว่า “ข้าแต่พระเจ้า แต่พระองค์ยังทรงเป็นพระบิดาของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลาย เป็นดินเหนียว และพระองค์ทรงเป็นช่างปั้น ข้าพระองค์ทุกคนเป็นผลพระหัตถ์กิจของพระองค์” (อิสยาห์ 64.8) เรามาร่วมกันพิจารณาภาพที่ทุกคนรู้จักกันดีที่เรือนช่างหม้อ **ดินเหนียวในมือช่างหม้อ** เรามาติดตามเยเรมีย์ ซึ่งกำลังเดินทางไปที่เรือนช่างหม้อกัน

เยเรมีย์เห็นอะไรที่เรือนช่างหม้อ

ช่างหม้อ – ผู้ชำนาญลาด ผู้มีฝีมือเยี่ยม และเป็นศิลปิน

แป้นเวียน – อุปกรณ์ที่ใช้ปั้น

ดินเหนียว – วัสดุที่สามารถรับการแปรรูปให้เป็นตามเป้าหมายของช่างหม้อ

ช่างหม้อ แป้นเวียน ดินเหนียว ภาพธรรมดาคือพวกเราต้องเก็บระลึกไว้ในใจเมื่อกล่าวถึงเรือนช่างหม้อ เพราะเยเรมีย์ได้รับการเปิดเผยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ และระหว่างช่างหม้อกับดินเหนียวอย่างพวกเรา

พระเจ้ามีแผนการเพื่อสวัสดิภาพ

ในการปั้นภาชนะชิ้นหนึ่ง ดินเหนียวจะถูกเหยียบย่ำด้วยเท้าเพื่อให้เข้ากันเป็นเนื้อเดียวกัน จากนั้นจะถูกดักมาวางบนแป้นหมุน ดินที่ถูกดักขึ้นมาโปะบนแป้นนั้นจะได้รับการจัดแต่งลักษณะพอกเป็นเนิน ที่พื้นรอบข้างช่างหม้อนองด้วยน้ำเจะและดินโคลน ไม่ใช่ภาพที่งามตาเลย แต่หากเราเคลื่อนสายตาไปที่ช่างหม้อและมือของเขา เราจะรู้สึกตื่นเต้นกับภาชนะที่กำลังเป็นรูปร่างอย่างสวยงามจากมือทั้งสองข้างของเขา

อาจารย์เปาโลชี้ให้เห็นภาพช่างหม้อกับดินเหนียวที่อยู่ในมือว่า “มนุษย์เอ๋ย ท่านเป็นใครที่จะได้ตอบกับพระเจ้า? สิ่งซึ่งถูกปั้นจะกล่าวแก่ผู้ปั้นได้หรือว่า ทำไมท่านจึงปั้นข้าพเจ้าอย่างนี้? ส่วนช่างปั้นหม้อ ไม่มีสิทธิเอาดินก้อนเดียวกันมาปั้นเป็นภาชนะที่ใช้ในโอกาสพิเศษอันหนึ่ง และทั่ว ๆ ไปอีกอันหนึ่งหรือ?” (โรม 9.20-21) ถูกต้องแล้วช่างหม้อจะทำอะไรก็ได้กับดินเหนียวที่อยู่ในมือเขา หากแต่ช่างปั้นผู้ทรงศักดิ์สิทธิ์องค์นี้คือพระบิดาของพวกเรา หากเรามองดูช่างหม้ออย่างใกล้ชิด เราจะสังเกตเห็นได้ว่าเขาให้ความสนใจอย่างสูงกับการเปลี่ยนแปลงเป็นรูปร่างของดินเหนียวภายใต้นิ้วมือของเขา สายตาของเขาไม่เคลื่อนจากดินเหนียว ในขณะที่เป็นกำลังหมุนเวียนไป มือก็จัดตกแต่งดิน มือของเขาทั้งจัดแต่งและปั้นอย่างตั้งใจ “ท่านจึงเลี้ยงดูเขาทั้งหลายด้วยใจที่เที่ยงธรรม และนำเขาทั้งหลายไปด้วยมือข้าพเจ้า” (สดุดี 78.72) ช่างหม้อไม่เคยทำงานของท่านพลาด “พระเป็นศิลา พระราชกิจของพระองค์ก็สมบูรณ์ พระมรรคาทั้งหลายของพระองค์ก็ยุติธรรม พระเจ้าที่เที่ยงธรรมและปราศจากความผิด พระองค์ทรงยุติธรรมและเที่ยงตรง” (เฉลยธรรมบัญญัติ 32.4) ฉะนั้นจงอย่าสอแตรงานของช่างหม้อ เพราะงานนั้นดีแล้ว “พระเจ้าตรัสว่า เพราะเรารู้แผนงานที่เรามีไว้สำหรับเจ้า เป็นแผนงานเพื่อสวัสดิภาพ ไม่ใช่เพื่อทุกข์ภาพ เพื่อจะให้อนาคตและความหวังใจแก่เจ้า” (เยเรมีย์ 29.11) “ข้าแต่พระเจ้า วิธีการของพระองค์บริสุทธิ์ พระองค์ใดจะยิ่งใหญ่อย่างพระเจ้าของเรา” (สดุดี 77.13)

พระเจ้าทรงอยู่เหนือสถานการณ์

เราได้เห็นแล้วถึงอำนาจซึ่งอยู่เหนือดินเหนียวที่อยู่ในมือของช่างหม้อ ทั้งความสนใจ ความตั้งใจ ในการปั้นหม้อ เรายังตระหนักได้ถึงกำลังของช่างหม้อ มือทั้งสองที่มีกำลังตกแต่งดินให้เป็นรูปร่างคือมือที่มีพลังกำลังแรง เป็นพระหัตถ์ที่เต็มไปด้วยฤทธานุภาพ ในพระหัตถ์นี้ทรงเต็มไปด้วยอำนาจที่ไร้ขอบเขต “คูเถิด เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของบรรดามนุษย์และสัตว์ทั้งสิ้น สำหรับเรามีสิ่งใดที่ยากเกินหรือ” (เยเรมีย์ 32.27 “แม้ข้าพระองค์เดินอยู่กลางความลำบากยากเย็น พระองค์ทรงสงวนชีวิตข้าพระองค์ไว้ พระองค์ทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกต่อต้านความพิโรธของศัตรูของข้าพระองค์ และพระหัตถ์ขวาของพระองค์ก็ช่วยกู้ข้าพระองค์” (สดุดี 138.7)

ขอให้เราเคลื่อนสายตาเรามองไปที่แป้นเวียนที่ควบคุมการหมุนของดินเหนียว เป็นเวียนนั้นเปรียบเหมือนสภาพแวดล้อม สถานการณ์และความสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่มีบทบาทในชีวิตของพวกเรา ในการเคลื่อนเป็นนั้นเท้าและมือของช่างหม้อผู้เชี่ยวชาญจะกำหนดความเร็วที่ต่างกัน เริ่มต้นอย่างระมัดระวัง แล้วก็ด้วยความแรงสูงบ้าง ช้าบ้าง สั้นบ้าง ยาวบ้าง พระองค์กำหนดการเคลื่อนไหว จัดระเบียบความสัมพันธ์ของเราซึ่งเวลานี้อาจจะหมกมุ่นและไม่เด่นชัด พระองค์ทรงรักษาผดุงการเคลื่อนไหวของดินให้คงอยู่บนแป้น พระเจ้าเป็นห่วงและเอาใจใส่ดูแลสถานการณ์ต่างๆในชีวิตพวกเรา พระองค์ทรงรู้จักพวกเราดีและทรงทราบว่าในบางเวลาเราต้องการกระโดดออกจากแป้นเวียน พระองค์ทราบว่าการเดินทางบนเส้นทางวิถีชีวิตนี้บางครั้งก็ยากลำบากอยู่ เราบาดเจ็บลึกและเปราะบางอ่อนแอแค่ไหน ความทุกข์ยากต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากความล้มเหลวของตนเองหรือความบิดบ้าย่อมเป็นส่วนหนึ่งของสถานการณ์ชีวิตมนุษย์ เช่นเดียวกับความกดดันที่เราสร้างขึ้นเอง หรือการปล่อยปละละเลย ความสะเพร่า ความสะดัก ความไม่ยุติ และยังมีคนอีกจำนวนมากที่อาศัยอยู่บนความลำบากของผู้อื่น ไม่มีความรับผิดชอบ แต่เชื่อเถิดคนเหล่านี้ไม่มีความพอใจและความสุขในชีวิต

จงยอมให้พระเจ้าปั้นชีวิตเรา

ไม่ว่าสภาวะชีวิตของเราจะเป็นอย่างไร เป็นเวียนนั้นไม่ใช่สิ่งสำคัญในชีวิต มันเป็นเรื่องจำเป็น แต่มันไม่ถูกต้องทนถาวร ไม่ยั่งยืน มันอยู่แค่ชั่วคราว มันจะหยุดนิ่งเมื่อช่างหม้อหยุดการหมุนเป็นหลังจากที่เขาได้กำหนดตามรูปแบบที่เขาต้องการ สิ่งที่สำคัญที่ยังคงอยู่คือช่างหม้อและดินเหนียว หากเราคิดได้ดังนี้ภาพช่างหม้อและแป้นเวียนจะช่วยให้เราไม่ลืมว่า ในการดำเนินชีวิตประจำวันพวกเราต้องการแป้นเวียนเพื่อเปิดโอกาสให้เราถูกจัดและเปลี่ยนแปลง แป้นเวียนจะไม่มีบทบาทอะไรอีกหลังจากดินเหนียวได้ขึ้นเป็นรูปภาชนะที่พระเจ้าต้องการ

แน่นอนเราคงไม่ชอบแป้นเวียนที่หมุนเวียนสร้างความทุกข์ความเจ็บปวดต่อเรา แต่สิ่งนี้จำเป็นต่อแผนการของพระเจ้าเพื่อใช้ในการพัฒนาเราให้เกิดผลเป็นที่พอพระทัยพระองค์ ในขณะที่เราต้องทนลำบาก สิ่งหนึ่งที่เราต้องไม่ลืมคือ สายตาของช่างหม้อจะจ้องอยู่ที่ดินเหนียวที่อยู่บนแป้นเวียนอยู่ตลอดเวลา “คูเถิด ในสายตาของข้าพระบาทชีวิตของฝ่าพระบาทนั้นประเสริฐ จึงขอให้ชีวิตของข้าพระบาทประเสริฐ

ในสายพระเนตรของพระเจ้า และขอพระองค์ทรงกู้ข้าพระบาทให้พ้นจากบรรดาความยากลำบาก" (1 ซา-มูเอล 26.24)

พระเนตรของพระเจ้าเฝ้าดูเราอยู่โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาที่เป็นเวียนถูกปั่นด้วยความเร็วสูง จนเราคิดว่าเราไม่สามารถต้านทานได้อีกต่อไป แต่แค่เรารู้ว่าสายพระเนตรของพระเจ้าทรงจับจ้องดูเราอย่างไม่คลาดเคลื่อนและพระหัตถ์ของพระองค์จับควบคุมเป็นเวียนอยู่ก็เพียงพอแล้ว ถึงวันหนึ่งเป็นที่สร้างความเจ็บปวดให้กับเราอย่างสาหัสก็จะไม่มีตัวตนอีกต่อไป “และข้าพเจ้าเห็นฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะว่าฟ้าสวรรค์เดิมและแผ่นดินโลกเดิมนั้นหายไปแล้ว และทะเลก็ไม่มีอีกต่อไป และข้าพเจ้าได้เห็นนครบริสุทธิ ก้อนนครเยรูซาเล็มใหม่ลอยลงมาจากสวรรค์และจากพระเจ้า นครนี้เตรียมพร้อมเหมือนอย่างเจ้าสาวที่แต่งตัวไว้สำหรับสามี ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังจากพระที่นั่งว่า นี่แน่ะ ที่ประทับของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว และพระองค์จะประทับกับเขาทั้งหลาย พวกเขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ พระเจ้าเองจะสถิตกับเขา (และจะทรงเป็นพระเจ้าของเขา) พระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุก ๆ หยดจากตาของเขาทั้งหลาย และความตายจะไม่มีอีกต่อไป ความโศกเศร้า การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นผ่านไปแล้ว”(วิวรณ์ 21.1-5)

เราเป็นดินชนิดใด?

ดินเหนียวเป็นวัสดุอ่อนที่สามารถถูกจัดเป็นเป็นรูปร่างได้ติดกับเหล็กที่แข็ง ซึ่งช่างหม้อจะไม่นำไปใช้งาน ดินเหนียวยึดหยุ่นไปตามแรงกดของนิ้วและมือของช่างหม้อ เปลี่ยนเป็นรูปร่างตามที่ท่านตั้งใจให้เป็น สำหรับพวกเราเป็นการผ่อนคลายและท้าทายในเวลาเดียวกันกับความจริงที่ว่าสิ่งจำเป็นที่ดินเหนียวต้องยอมรับคือการเป็นวัสดุอ่อนในมือของช่างหม้อ พวกเราทราบกันดีว่าหัวใจของเราแข็งกระด้างในยามที่เราตำหนิผู้อื่นอย่างไม่ปราณี เมื่อเราปิดประตูใจเมื่อเห็นความยากลำบากของผู้อื่น เมื่อเราทำตนเคร่งศาสนาแต่ไม่เชื่อฟังพระเจ้า เมื่อเราขัดขืนสู้กับพระเจ้า “วิบัติแก่ผู้ที่ขึ้นสู้กับผู้สร้างของเขา จงให้หม้อดินสู้กับบรรดาช่างหม้อแห่งแผ่นดินโลก ดินเหนียวจะพุดกับผู้ที่ปั้นมันหรือว่า ท่านกำลังทำอะไร หรือผลงานของท่านจะว่า ท่านไม่มีหูหิ้ว” (อิสยาห์ 45.9) “จริงทีเดียว ข้าทราบว่าเป็นอย่างนั้น แต่คนเราจะชอบธรรมจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าได้อย่างไร ถ้าคนหนึ่งคนใดปรารถนาจะได้แย้งกับพระองค์ ในพันครั้งผู้หนึ่งก็ตอบพระองค์ไม่ได้สักครั้งเดียว พระองค์ฉลาดอยู่ในพระทัย และพระกำลังก็แข็งแรง ผู้ใดเคยได้แข็งข้อต่อพระองค์และชนะได้เล่า”(โยบ 9.2-4) “อย่าให้จิตใจของเจ้ากระด้างอย่างที่เมรีมาห์ เหมือนอย่างในวันที่ถูกทดลองในถิ่นทุรกันดาร”(สดุดี 95.8) “คนที่เกรงกลัวอยู่เสมอก็ได้รับพร แต่บุคคลที่ทำให้ตนให้กระด้างจะตกในความลำบากยากเย็น”(สุภาษิต 28.14) “ท่านจงหนุนใจกันและกันทุกวัน ตลอดเวลาที่เรียกว่า “วันนี้” เพื่อว่าจะไม่มีใครในพวกท่านมีใจค่อร้อนไป เพราะการล่อลวงของบาป” (ฮีบรู 3.13)

โดยตัวมันเองดินนั้นไม่ได้มีราค่างวดอะไร “ดูเถิด ข้าพเจ้าอยู่อย่างท่านตรงพระพักตร์พระเจ้า พระองค์ทรงปั้นข้าพเจ้าขึ้นมาจากดินก้อนหนึ่งด้วยเหมือนกัน”(โยบ 33.6) “พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงคลีดิน ระบายลมปราณเข้าทางจมูก มนุษย์จึงมีชีวิต”(ปฐมกาล 2.7) มือของช่างหม้อต่างหากที่ทำให้ดิน

เหนียวมีมูลค่า “เพื่อจะได้ทรงให้ศักดิ์ศรีอันอุดมของพระองค์ปรากฏแก่บรรดาผู้ที่เป็นภาชนะแห่งพระเมตตา ซึ่งพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมไว้ก่อนให้สมกับศักดิ์ศรีนั้น”(โรม 9.23)

พระเจ้าเป็นผู้ออกแบบ

ช่างหม้อปั้นวัสดุที่เหมือนกันให้เป็นภาชนะที่แตกต่างกัน ทุกชิ้นมีเอกลักษณ์ของมันเองไม่ซ้ำแบบกัน เป็นชิ้นเดียวในโลก อุตสาหกรรมความงามพยายามชักชวนด้วยการโฆษณาวิธีรักษาความเยาว์วัย วิธีเพิ่มความงาม แต่ความงามที่แท้เกิดจากภายในที่ส่งผลถึงลักษณะภายนอก นั่นคือการมีความสัมพันธ์โดยส่วนตัวและรู้พระคุณของผู้สร้าง และการมีชีวิตอยู่เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า ทำไมเราต้องอิงภาชนะทั้งด้านซ้ายและขวามือของเรา ในเมื่อพวกเขาก็เป็นฝีพระหัตถ์ของพระเจ้าเช่นกัน

พระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างร่างและออกแบบภาชนะตามน้ำพระทัยของพระองค์ ในจดหมายโคโลสีได้บรรยายถึงภาพที่พระองค์มีในสายพระเนตร คือเรื่องเกี่ยวกับชีวิตใหม่ “และสวมวิสัยมนุษย์ใหม่ที่กำลังได้รับการสร้างขึ้นใหม่ตามพระฉายาของพระองค์ผู้ทรงสร้างเพื่อให้รู้จักพระเจ้า”(โคโลสี 3.10) พระเจ้าผู้ทรงออกแบบทรงทราบดีว่า พระองค์จะต้องเติมอะไรในชีวิตประจำวันของพวกเราเพื่อให้เป็นไปตามพระประสงค์ ในไม่ช้าพวกเราจะกลายเป็นภาพลักษณะมนุษย์สวรรค์ซึ่งสวมพระฉายาของพระเยซูคริสต์ “เพราะว่าทุกคนที่พระองค์ได้ทรงเลือกไว้แล้ว พระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนให้เป็นตามพระฉายาแห่งพระบุตรของพระ- องค์ เพื่อพระบุตรนั้นจะได้เป็นบุตรหัวปีท่ามกลางพี่น้องจำนวนมาก” (โรม 8.29) “แล้วเราก็ได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือนพระฉายาของพระองค์โดยมีศักดิ์ศรีเป็นลำดับขึ้นไปเหมือนอย่างศักดิ์ศรีที่มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นวิญญูญาณ” (2 โครินธ์ 3.18)

น้ำชำระชีวิต

ในการจัดแต่งปั้นรูปดินเหนียวนั้น ช่างหม้อต้องใช้น้ำเป็นจำนวนมาก ดินเหนียวที่ขาดน้ำจะเปราะและใช้การไม่ได้ เรามีน้ำชำระชีวิตที่หล่อเลี้ยงเราอยู่แล้ว “เหมือนพระคริสต์ทรงรักคริสตจักรและประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร เพื่อจะทำให้คริสตจักรบริสุทธิ์โดยการชำระด้วยน้ำและพระวจนะ เพื่อพระองค์จะได้คริสตจักรที่มีศักดิ์ศรี ไม่มีด่างพร้อย รื้อรอย หรือมลทินใดๆเลย แต่บริสุทธิ์ปราศจากตำหนิ” (เอเฟซัส 5.25-27) เราต้องการพระคำที่ใสบริสุทธิ์ของพระเจ้าและเป็นจำนวนมาก เพื่อเป็นดินที่อุทิศตัวและยอมถูกดัดแปลงในพระหัตถ์ของผู้สร้าง เป็นไปได้ที่คริสตจักรจำนวนมากแตกร้างเพราะสายธารน้ำชำระชีวิตไม่ไหลอีกต่อไป เราต้องกลับใจไปหาพระวจนะเป็นการด่วน เราต้องหันหลังให้กับวัฒนธรรมการกินอาหารจานด่วน และการศึกษาพระคัมภีร์อย่างผิวเผิน คริสเตียนทุกคนเป็นนักศึกษาพระคัมภีร์ เราจะเข้าใจถึงน้ำพระทัยพระเจ้าได้อย่างไรหากเราไม่ศึกษาพระวจนะอย่างละเอียด อุทิศตนใหม่ให้กับพระเยซูและพระวจนะ แล้วเราจะมีทุกสิ่งที่เราต้องการจริงๆ “พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการคลไจจากพระเจ้าและเป็นประโยชน์ในการสอนการตักเตือนว่ากล่าว การแก้ไขสิ่งผิด และการอบรมในความชอบธรรม เพื่อคนของพระเจ้าจะมีความสามารถและพร้อมเพื่อการดีทุกอย่าง” (2 ทิโมธี 3.16-17) “ถ้าใครชำระตัวเองให้

พ้นจากความชั่วเหล่านี้ เขาก็จะเป็นภาชนะพิเศษซึ่งชำระให้บริสุทธิ์แล้ว เหมาะที่เจ้าของจะใช้เป็นประโยชน์และพร้อมสำหรับการดีทุกอย่าง” (2 ทิโมธี 2.21) “เพราะว่าสิ่งที่เขียนไว้ในสมัยก่อนนั้นก็เขียนไว้เพื่อสั่งสอนเรา เพื่อเราจะได้มีความหวัง โดยความทรงหอดทน และ โดยการหนุนใจจากพระคัมภีร์” (โรม 15.4)

รู้จักตัวเองและรู้จักพระเจ้า

เรามาสรุปลด้วยกันว่าพวกเราได้ประสบพบเห็นอะไรที่เรื่อนช่างหม้อ นอกจากเราได้เห็นช่างหม้อแล้ว เราได้เห็นตัวเราเอง และความเป็นไปได้ต่างๆที่เกิดขึ้นกับชีวิตเราเพื่อให้เราถูกเปลี่ยนแปลงไปตามที่พอพระทัยของพระเจ้า เราได้เห็นแผนที่หมุนเวียนวน ดังเช่นสภาพแวดล้อมและกระบวนการต่างๆในชีวิตที่เปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวรุนแรงจนความกลัวซึมซาบในใจเรา แต่ในพริบตานี้ทุกอย่างจะหยุดชะงัก เราได้รับบทเรียนที่ล้ำลึกจากเรื่อนช่างหม้อว่า ช่างหม้อมีสิทธิอำนาจเหนือดินเหนียว เขายึดมันไว้ในมือและดินเหนียวก็ยอมปรับสภาพตัวเอง สิ่งที่ไม่มีผลกระทบต่อดินเหนียว กลับกินใจมีผลต่อมนุษย์มากมาย บางคนเจ็บปวดจากการแสดงอำนาจของผู้อื่น บ้างก็จะหลบหนี บางคนในทางกลับกันจะต่อสู้กลับหรือคือคิดถึงความเห็นของคนเป็นใหญ่ ในฐานะที่เราเป็นดินเหนียวในพระหัตถ์ของช่างหม้อผู้ทรงศักดิ์สิทธิ์ เราต้องเรียนรู้จักลักษณะของพระเจ้าตามที่พระคัมภีร์บรรยายไว้ พระอำนาจของพระองค์ตั้งอยู่บนลักษณะพื้นฐานดังนี้คือ ความรัก ความบริสุทธิ์ และความชอบธรรม

ความรักของพระองค์เปิดเผยให้พวกเราเห็นในความรัก ในการให้ความช่วยเหลือ ในความอดทน ในความยินดี ในความสัตย์ซื่อ ในความปรานี และในการปลอบโยน ความศักดิ์สิทธิ์เผยให้เห็นความบริสุทธิ์ ความไม่มีที่ตำหนิ และการไม่มีความบาปของพระเจ้า “ข้าแต่พระเจ้า ในบรรดาพระทั้งปวงองค์ไหนจะเป็นเหมือนพระองค์เล่า องค์ไหนจะเหมือนพระองค์ผู้ทรงประกอบด้วยความบริสุทธิ์ และน่าเกรงขามเนื่องด้วยพระราชกิจอันรุ่งเรืองและอัศจรรย์ที่พระองค์ทรงกระทำ (อพยพ 15.11) “ต่างก็ร้องต่อกันและกันว่า บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ พระเจ้า จอมโยธา แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็มด้วยสิริของพระองค์ (อิสยาห์ 6.3)

พระเจ้าทรงเปลี่ยนแปลงเราให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์

และที่พิเศษเฉพาะคือพระองค์ไม่เพียงแต่ทรงให้เรามีส่วนในความรัก แต่ยังทรงแบ่งปันความบริสุทธิ์ พระองค์ทรงศักดิ์สิทธิ์ และพระองค์ทรงทำให้บริสุทธิ์ “แล้วประชาชาติทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือพระเจ้ากระทำให้อิสราเอลเป็นสุทธิตพิเศษชาติ ในเมื่อสถานบริสุทธิ์ของเราอยู่ท่ามกลางเขาเป็นนิตย์” (เอเสเคียล 37.28) “จงสั่งชนชาติอิสราเอลว่า เจ้าทั้งหลายจงรักษาวินสบบาโคของเราไว้ เพราะนี่จะเป็นหมายสำคัญระหว่างเรากับเจ้าตลอดชั่วอายุของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่าเราคือพระเจ้า ผู้ได้กระทำเจ้าให้บริสุทธิ์” (อพยพ 31.13) “ขอทรงโปรดชำระเขาให้บริสุทธิ์ด้วยความจริงของพระองค์ พระวจนะของพระองค์เป็นความจริง” (ยอห์น 17.17) ยามใดที่พระเจ้าชำระให้เราบริสุทธิ์ พระองค์ก็ทรงเปลี่ยนแปลงเราให้เป็นไปตามน้ำพระทัยพระองค์ แต่พระองค์ไม่ทรงย่ำเหยียบบงกชใครสักคน ความรักของพระองค์เรียกร้องให้มีความไว้วางใจอย่างไม่มีเงื่อนไข ช่างหม้อไม่ได้ปฏิบัติต่อดินเหนียวตามอารมณ์ขึ้น ๆ ลง ๆ นิ้วและมือของเขาไม่ได้เคลื่อนไหวย่างไร้จุดหมาย แม้เราจะไม่รู้เจตนาของพระเจ้า เรามั่นใจได้ว่าพระองค์มีพระประสงค์

ในเวลาที่เราหัดทรงจับต้องดินเหนียว พระองค์ทรงถ่ายทอดน้ำพระทัยให้เราได้รู้ ความตรึงเครียดต่าง ๆ จะบรรเทาลงเมื่อเราประจักษ์สัมผัสได้ว่าพระประสงค์ของพระเจ้านั้นไม่ได้เป็นไปตามอำเภอใจไร้เหตุผล ความกังวลที่มีมากมายจะหมดไปหากเรามีความไว้วางใจในพระองค์ และตระหนักดีว่าการทำงานที่พระองค์ทรงกระทำในตัวเรา รวมถึงความเจ็บปวด ความไม่สบายใจ ความแค้นเคืองที่เกิดขึ้นในชีวิตเราจะมีส่วนให้การทำงานของพระองค์สำเร็จเสร็จสมบูรณ์และเป็นการถวายเกียรติแด่พระองค์

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์เพื่อพระประสงค์ของพระองค์ ตามพระฉายาของพระเจ้านุษย์ถูกสร้างขึ้น แต่พระฉายานี้ไม่สมบูรณ์ แต่กระนั้นโดยพระเยซูคริสต์วัตถุประสงค์ของพระเจ้าเสร็จสมบูรณ์ได้ พวกเราเป็นผลแห่งการสร้างของพระเจ้า พระองค์ได้สร้างเราขึ้นใหม่ในพระคริสต์ เพื่อที่เราจะสามารถกระทำสิ่งดีงามที่สอดคล้องกับพระองค์ และเพื่อให้แผนการที่พระองค์ที่มีต่อพวกเราและที่ทรงเตรียมไว้สำหรับพวกเราสำเร็จ “เหตุฉะนั้นเมื่อเรามีโอกาสให้เราทำดีต่อคนทั้งปวง และเฉพาะอย่างยิ่งต่อคนที่อยู่ในครอบครัวของความเชื่อ” (กาลาเทีย 6.10) “เพราะว่าเราเป็นฝีพระหัตถ์ของพระองค์ ที่ทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์ เพื่อให้ประกอบภารกิจซึ่งพระเจ้าได้ทรงดำริไว้ล่วงหน้าเพื่อให้เราดำเนินตามนั้น” (เอเฟซัส 2.10) “เหตุฉะนั้นอย่าเป็นคนโง่เขลา แต่จงเข้าใจน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่าเป็นอย่างไร” (เอเฟซัส 5.17) “ข้าพเจ้าแน่ใจในสิ่งนี้ว่า พระองค์ผู้ทรงตั้งค่านการดีไว้ในพวกท่านแล้ว จะทรงกระทำให้อำนาจจนถึงวันแห่งพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี 1.6) “ผู้ใดทรงโปรดประทานพระองค์เองให้เรา เพื่อให้เราให้พ้นจากความชั่วช้าทุกอย่าง และทรงชำระเราให้บริสุทธิ์ เพื่อให้เป็นหมู่ชนพิเศษเฉพาะของพระองค์ และเป็นคนที่ชวนช่วยกระทำการดี” (ทิโมธี 2.14)

พระเจ้าทรงปั้นเราด้วยความรักเพื่อให้เรามีคุณค่า

“เจ้าอยู่ในมือของเรอย่างดินเหนียวในมือช่างหม้อ” มนุษย์เปรียบได้ดังผงกลีดินที่เป็นธาตุโมเลกุลจากพื้นดิน เราคงกล่าวได้ว่าไม่มีราคา แต่เมื่อพระเจ้าหยิบผงกลีดินขึ้นมาปั้นด้วยความรัก และทรงระบายลมปราณเข้าไป ก็จะไม่มียิ่งอื่นใดที่สำคัญและมีคุณค่ามากไปกว่านี้ หากมนุษย์มีความไว้วางใจและยอมฝังตนเองอยู่ในพระหัตถ์ของพระผู้ช่วยให้รอด จากดินที่ไม่มีราคา พวกเขาจะกลายเป็นสิ่งมีมูลค่าสวยงามสำหรับพระเจ้า และหากเรามีความสำคัญในสายพระเนตรของพระเจ้า เราก็จะมีความหมายสำคัญสำหรับมนุษย์เช่นกัน

ในวันนี้หากคุณบอกว่าชีวิตของคุณตั้งแต่เกิดจนถึงทุกวันนี้ว่างเปล่าไม่มีความหมาย จงมอบตัวให้กับพระเยซู แล้ววัตถุประสงค์ของพระองค์จะสำเร็จ “เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งเก่าๆก็ล่วงไป ดูเถิด สิ่งสารพัดกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น” (2 โครินธ์ 5.17) บางทีเราอาจบอกว่า สามสิบ สี่สิบ ห้าสิบปีได้ผ่านไป แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตเลย ถ้าเช่นนั้นจงถวายตัวเราให้กับพระเจ้าและพระหัตถ์ของพระองค์จะจับต้องเรา ปั้นและสร้างเราขึ้นใหม่ เป็นไปได้ว่ารูปแบบและการทำงานของพระเจ้าจะยังไม่เด่นชัดสำหรับเราและคนรอบข้าง ที่เป็นเช่นนั้นเพราะพระเจ้าต้องการทำงานภายในตัวเรา และสร้างเราให้เป็นคุณประโยชน์มากกว่าภาษาที่สวยแต่ภายนอก แน่แน่นอนเราต้องการเป็นภาษาที่เด่นงามที่แสดงในงานจนใคร ๆ ออชมเชยไม่ได้ หากช่างหม้อไม่กระทำเช่นนั้น บางทีพระองค์

ทรงเตรียมเราสำหรับพันธกิจซึ่งในสายตามนุษย์ทั่วไปจะคิดว่าเล็กและไม่น่าสนใจ ไม่สำคัญ อย่างไรก็ตาม ไม่มีงานรับใช้ที่ไม่สำคัญ หรือไม่มีความหมาย หากงานนั้นถูกกำหนดจากพระเจ้า

พระหัตถ์แห่งความรัก

ภาพของเรือนข้างหม้อจะไม่เสร็จสมบูรณ์ หากเราไม่ทำความรู้จักข้างหม้อให้มากกว่านี้ เราอาจคิดกันอีกครั้งว่าข้างหม้อนี้คือความรัก พระเจ้าคือความรัก เรายอมต่อความรักนี้ เราไม่ต้องมีความหวั่นกลัวต่อพระประสงค์ของพระเจ้า ต่อแผนการที่ทรงเตรียมไว้สำหรับเรา ต่อพระหัตถ์ที่อบรมสั่งสอนเรา ทุกอย่างถูกจัดการและกำหนดจากความรักนิรันดร์ ความรักที่ไม่มีสิ่งเทียบเท่า จะเป็นไปได้อย่างที่มือของข้างหม้อจะกดสร้างร่องลึกบนดินเหนียว ดินเหนียวนั้นละเอียดอ่อนและอ่อนไหว ไม่มีใครรู้ความจริงข้อนี้ดีกว่าข้างหม้อ แต่เมื่อคุณเป็นพระหัตถ์แห่งความรัก “แท้จริงพระองค์ทรงรักไพร่พล คนบริสุทธิ์ที่พึ่งอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และเขาทั้งหลายได้นั่งลงใกล้พระบาทพระองค์ และจะรับถ้อยคำของพระองค์” (เฉลยธรรมบัญญัติ 33.3)

และจงรู้ไว้ พระองค์มีอำนาจเหนือเป็นเวียนมากเท่ากับเหนือดินเหนียว พระองค์ไม่ได้ทรงมีเพียงพระทัยแห่งความรัก พระองค์ไม่ได้ทรงแค่ดำเนินการให้สำเร็จในความรัก แต่พระองค์ทรงเป็นความรัก ทุกอย่างที่เกิดขึ้นบนแผ่นดินต่างอยู่ภายใต้สายพระเนตรซึ่งเต็มไปด้วยความรักของพระองค์ แม้ว่าในขณะที่ดินเหนียวที่กำลังเป็นรูปจะหักเนื่องจากแรงกดของข้างหม้อ นั่นไม่ใช่เพราะข้างหม้อมีเจตนาจะทำลายมัน หากแต่ต้องการปั้นมันขึ้นใหม่ หากเราต้องการรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้า เราต้องมองไปที่พระเยซูที่กางเขน ที่ทรงถูกแทงและบาดเจ็บสาหัส หากเราต้องการเข้าใจพระหัตถ์ของพระองค์ เราจำเป็นต้องสัมผัสรอยแผลที่พระหัตถ์ของพระเยซู “แล้วพระองค์ตรัสกับโรมัสว่า เานี้วของท่านแยงทีนี้ และดูที่มือของเรายื่นมือของท่านออกมาคำที่สีข้างของเรา อย่าสงสัยเลย แต่จงเชื่อ” (ยอห์น 20.27)

“และเมื่อภาระที่เขาทำดินเหนียวนั้นก็เสียไปในมือข้างหม้อ”(เยเรมีย์ 18.4) ทำไมเป็นเช่นนั้น? เป็นเพราะข้างหม้อไม่มีทกษะ เงอะงะ ไม่เชี่ยวชาญ ไม่มีความสามารถในการปั้นหม้อให้เป็นดังภาพที่วาดไว้ในใจ หรือไม่ได้ใจ หรือเหนื่อยเกินไป มิใช่เช่นนั้น ที่ภาระไม่ได้ตั้งใจ เป็นเพราะมันไม่ยอมเป็นรูปลักษณะตามที่ข้างหม้อต้องการให้เป็น การใช้อุปมานิทัศน์นี้ชี้ให้เห็นว่าประชากรของพระเจ้าไม่ใช่วัสดุที่ไม่ตอบโต้ หากแข็งกระด้าง ไม่ยินยอมต่อผู้สร้าง หากเราอ่านประวัติศาสตร์ของอิสราเอลในพันธสัญญาเดิม เราจะเห็นถึงความเป็นไปได้ที่ชาวอิสราเอลมักจะกระโดดออกจากเป็นเวียน หรือเคลื่อนหนีไปอยู่ที่ขอบปลายแป้น แทนที่จะอยู่ในศูนย์กลางพระประสงค์ของพระเจ้า พระองค์ทรงเสิร์ฟพระทัยที่เป็นเช่นนี้ พระองค์ทรงตรัสพ้อว่า “ชนชาตินี้จะสบประมาทเรานานสักเท่าใด แม้ว่าเราได้กระทำความสำคัญต่าง ๆ ท่ามกลางเขามาแล้ว เขาทั้งหลายจะไม่เชื่อเรานานเท่าใด?” (กัณดารวิถี 14.11) “เราจะทนชุมนุมชนชั่วร้ายนี้บนต่อเรานานสักเท่าใด เราได้ยินเสียงบ่นของคนอิสราเอลซึ่งเขายืนยันว่าเรา ” (กัณดารวิถี 14.27)

อย่าแข็งกระด้าง

เรารู้สึกตัวหรือไม่ว่าเราก็ไม่ได้ดีกว่าชาวอิสราเอลแม้แต่น้อย ประวัติศาสตร์ชาวอิสราเอลเป็นบทภาพยนตร์ที่แสดงถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับมนุษยชาติและพระเจ้า พวกเราก็ร่วมเล่นบทของเราในละครประวัติศาสตร์นี้ พวกเรามีได้เพียงแต่นำรัก แต่ก็เลวร้ายมากเช่นกัน พระเยซูได้ทรงตรัสกับพวกเครื่องพระบัญญัติว่า “ความคิดชั่วร้าย การฆ่าคน การเป็นขู้ การล่วงประเวณี การลักขโมย การเป็นพยานเท็จ การใส่ร้าย ก็ล้วนออกจากใจ สิ่งเหล่านี้แหละที่ทำให้มนุษย์เป็นมลทิน” (มัทธิว 15:19-20) พวกเราใส่ใจกับพระวจนะของพระเยซูหรือไม่? ใช่แล้ว พวกเราเป็นคนบาป มิใช่แค่ธรรมดา หากทั้งส่วนตัว ไม่เปิดเผยและเป็นรูปธรรม สัมผัสได้ พวกเราง่ายต่อการทำบาปเป็นบางครั้งบางคราว จงเดินกลับไปหาพระเยซูกันเถิด! กลับไปที่กางเขน! จงเชยตัวจากขอบกลับไปสู่ศูนย์กลางของแป้นไว้น! “แล้วพระองค์ตรัสว่า เพราะเหตุนี้เราจึงบอกพวกท่านว่า ไม่มีใครมาถึงเราได้นอกจากพระบิดาจะโปรดคนนั้น ตั้งแต่นั้นมาสาวกของพระองค์หลายคนถดถอยไม่ติดตามพระองค์ต่อไปอีก พระเยซูตรัสกับสิบสองคนนั้นว่า พวกท่านก็จะจากเราไปด้วยหรือ? ซีโมนเปโตรทูลตอบพระองค์ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า พวกข้าพระองค์จะจากไปหาใครได้? พระองค์ทรงมีถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์ และพวกข้าพระองค์ก็เชื่อและทราบแล้วว่าพระองค์ทรงเป็นองค์บริสุทธิ์ของพระเจ้า” (ยอห์น 6:65-69)

พระเจ้าจะสร้างสิ่งใหม่ ๆ

“เขาจึงกลับทำดินเหนียวนั้นเป็นภาชนะอย่างอื่น ตามที่ช่างหม้อพอใจทำ” (เยเรมีย์ 18:4) ช่างหม้อจึงต้องทำภาชนะที่แข็งแกร่งและฉิดรูปแบบขึ้นใหม่ ทุก ๆ ชิ้นควรเป็นผลงานชิ้นเอกขนานแท้ตามที่ออกแบบไว้ ฉะนั้นช่างหม้อจึงหยิบผู้ที่ยอมถูกนำกลับไปสู่ศูนย์กลางของความเอาใจใส่ขึ้นใส่มือเพื่อจะปั้นให้เป็นภาชนะใหม่ “ดูเถิด เรากำลังกระทำสิ่งใหม่ งอกขึ้นมาแล้ว เจ้าไม่เห็นหรือ” (อิสยาห์ 43:19) ในระหว่างที่พระเจ้าทรงจัดแต่งดินเหนียวใหม่ พระองค์ได้ชำระกำจัดเศษหินความบาปออกจากเนื้อดิน ความนึกคิดและหัวใจเราก็เป็นเช่นนี้ มีอะไรบ้างที่เราไม่เคยนึกคิด ระแวงสงสัย หุนหันพลันแล่น ลงความเห็นตัดสินอย่างรุนแรง ไม่เชื่อสัตย์ต่อผู้อื่นและตัวเราเอง คือร้อนจัดขึ้น และวางแผนการตามความพอใจของตนเอง แต่พระเจ้าทรงสร้างพวกเราชำระและเปลี่ยนให้เราเป็นคนใหม่ได้ “แขนงทุกแขนงในเราที่ไม่ออกผล พระองค์ก็ทรงตัดทิ้งเสีย และแขนงทุกแขนงที่ออกผล พระองค์ก็ทรงลิด เพื่อให้ออกผลมากขึ้น พวกท่านได้รับการชำระให้สะอาดแล้วด้วยถ้อยคำที่เรากล่าวกับท่าน” (ยอห์น 15:2-3) “ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงซื่อสัตย์และเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น” (1 ยอห์น 1:9)

พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าที่มีเป้าหมายอยู่ในสายพระเนตร พระองค์จะไม่ทรงกระทำสิ่งใดที่พระองค์ไม่มีหนทางดำเนินการนั้น เมื่อพระองค์เริ่มลงมือกระทำการใด พระองค์ทรงสามารถและจะทำให้สำเร็จเสร็จบริบูรณ์ พระองค์มีวิธีการ มีพระปัญญา มีความอดทน มีสิ่งใดที่เป็นไปไม่ได้สำหรับพระองค์? พระองค์เป็นพระเจ้าแห่งความหวัง องค์ที่ไม่เคยมีความสิ้นหวัง! พระองค์ทรงสร้างชีวิตที่ล้มเหลวกลับขึ้นใหม่ให้มีคุณค่า มิใช่สินค้าชั้นสอง พระองค์ทรงสร้างให้ใหม่เอี่ยมตามแบบของพระองค์